

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه الرحمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

الرَّحْمٰنُ ﴿۱﴾

خداوند رحمان،

عَلَّمَ الْقُرْآنَ ﴿۲﴾

قرآن را تعلیم فرمود،

خَلَقَ الْإِنْسَانَ ﴿٣﴾

انسان را آفرید،

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ﴿٤﴾

و به او سخن گفتن آموخت.

السَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ﴿٥﴾

خورشید و ماه با حساب دقیقی در گردشند،

وَالنَّجْمِ وَالشَّجَرِ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾

و گیاهان و درختان برای خدا سجده می کنند.

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿٧﴾

و آسمان را برافراشت، و میزان و قانون نهاد،

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿٨﴾

تا در میزان طغیان نکنید (و از مسیر عدالت منحرف نشوید)،

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ﴿٩﴾

و وزن را براساس عدل برپا دارید و در سنجش کاستی نکنید.

وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ﴿۱۰﴾

و زمین را برای مردم آفرید،

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ﴿١١﴾

که در آن میوه ها و نخلهای پرشکوفه است،

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ﴿۱۲﴾

و دانه هایی که همراه با ساقه و برگ است که بصورت کاه (و خوراک حیوانات) در می آید، و گیاهان خوشبو.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٣﴾

پس (ای گروه جن و انس) کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می کنید؟!

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ﴿١٤﴾

انسان را از گِلِ خشکیده ای همچون سفال آفرید،

وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ﴿١٥﴾

و جن را از شعله های آتش خلق کرد.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٦﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان را انکار می کنید؟!

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٧﴾

او پروردگارِ دو مشرق و دو مغرب است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿١٨﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾

دو دریای مختلف (شور و شیرین، گرم و سرد) را در کنار هم قرار داد،
در حالی که با هم تماس دارند.

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢٠﴾

در میان آن دو مانعی است که یکی بر دیگری غلبه نمی کند (و به هم نمی آمیزند).

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢١﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٢﴾

از آن دو، لؤلؤ و مرجان خارج می شود.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٣﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٤﴾

و برای او (و از ناحیه او) است کشتیهای کوه پیکر ساخته شده که در دریا به حرکت در می آیند!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٥﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٦﴾

همه کسانی که روی آن [= زمین] هستند فانی می شوند،

وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٧﴾

و تنها ذات صاحب جلال و گرامی
پروردگارت باقی می ماند.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٢٨﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي

شَأْنٍ ﴿٢٩﴾

تمام کسانی که در آسمانها و زمین هستند از او تقاضا می کنند،
و او هر روز در شأن و کاری است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۰﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيَّةَ الثَّقَلَانِ ﴿۳۱﴾

ای دو گروه انس و جن! بزودی به (حساب) شما می پردازیم!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۲﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ
أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا

بِسُلْطَانٍ ﴿۳۳﴾

ای گروه جنّ و انس! اگر می توانید از مرزهای آسمانها و زمین بگذرید، پس بگذرید، ولی هرگز نمی توانید، مگر با نیرویی (فوق العاده).

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۴﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ
وَأُخْرُسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ﴿٣٥﴾

(در قیامت) شعله هایی از آتش، و دودهایی متراکم بر شما فرستاده می شود؛ و نمی توانید از کسی یاری بطلبید.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٧﴾

در آن هنگام که آسمان شکافته شود و همچون روغن مذاب گلگون گردد (حوادث هولناکی رخ می دهد که تاب تحمل آن را نخواهید داشت).

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۸﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿٣٩﴾

در آن روز هیچ کس از انس و جن از گناهش سؤال نمی شود (و همه چیز روشن است).

فَبِأَيِّ آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٠﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ
بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤١﴾

مجرمان از چهره هایشان شناخته می شوند؛ و موهای پیش سر، و پاهایشان را می گیرند (و به دوزخ می افکنند).

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٢﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٣﴾

این همان دوزخی است که مجرمان
آن را انکار می کردند.

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آتٍ ﴿٤٤﴾

اکنون در میان آن و آب سوزان در رفت و آمدند.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٥﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ﴿٤٦﴾

و برای کسی که از مقام پروردگارش خائف است، دو باغ بهشتی است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٧﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿۴۸﴾

(آن دو باغ بهشتی) دارای انواع نعمتها (و درختان پرتراوت) است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٤٩﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿٥٠﴾

در آنها دو چشمه همیشه جاری است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥١﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَأْكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿٥٢﴾

در آن دو، از هر میوه ای دو نوع
وجود دارد (هریک از دیگری بهتر).

فَبِئْسَ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانِ ﴿۵۳﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

مُتَكِّئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَىٰ
الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

این در حالی است که آنها بر فرشهایی تکیه کرده اند با آسترهایی از دیبا و ابریشم،
و میوه های رسیده آن دو باغ بهشتی نزدیک (و در دسترس) است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۵﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

فِيهِنَّ قَاصِرَاتٌ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ أَنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا

جَانٌّ ﴿٥٦﴾

در آن باغهای بهشتی زنانی هستند که جز به همسران خود عشق نمیورزند؛ و هیچ انس و جنی پیش از ایشان با آنان تماس نداشته است.

فَبِئْسَ آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۷﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

آنها همچون یاقوت و مرجانند.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٥٩﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦٠﴾

آیا جزای نیکی جز نیکی است؟!

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦١﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ﴿٦٢﴾

و پایین تر از آنها، دو باغ بهشتی (دیگر) است.

فَبِئْسَ آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

مُدَّهَامَّتَانِ ﴿۶۴﴾

هر دو خرم و سرسبزند.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ ﴿٦٦﴾

در آنها دو چشمه جوشنده است.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٨﴾

در آنها میوه های فراوان و درخت
خرما و انار است.

فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٧٠﴾

و در آن باغهای بهشتی زنانی
نیکوخلق و زیبايند.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾

حوریانی که در خیمه های بهشتی مستورند.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۷۳﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

لَمْ يَطْمِئُنَّ^{٤١} اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ^{٤٢} ﴿٧٤﴾

هیچ انس و جنی پیش از ایشان
با آنها تماس نداشته است

فَبِئْسَ آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۷۵﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

مُتَّكِنِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٧٦﴾

این در حالی است که بهشتیان بر تختهایی سبزرنگ بسیار ممتاز و زیبا تکیه زده اند.

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۷۷﴾

پس کدامین نعمتهای پروردگارتان
را انکار می کنید؟!

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾

پربرکت و زوال ناپذیر است نام پروردگار صاحب جلال و بزرگواری تو.

صدق الله العلي العظيم